

הנחיות היועץ המשפטי לממשלה	משפט פלילי – מדיניות התביעה פיקוח על רשויות אכיפה החוק
תאריך: אלול התש"ע, אוגוסט 2010 מס' הנחיה: 4.1202 (4.1200)	משך טיפול התביעה עד להגשת כתב אישום

משך טיפול התביעה עד להגשת כתב אישום

1. הצורך בזירוז הטיפול בהליכים פליליים

(א) כחלק מהרצון לייעל את ההליך הפלילי, קיימת חשיבות רבה בקיצור משך הזמן הנדרש לחקירה המשטרתית של חשודים בעבירה, להכנת כתב אישום על-ידי המשטרה או פרקליטות המדינה ולדיון בבית המשפט עד להכרעת הדין. הליכים פליליים מהירים, הממחישים היטב את הקשר בין העבירה לבין העונש, יש חשיבות רבה כגורם מחנך ומרתיע, כלפי עבריינים ואף כלפי הציבור, ואילו הליכים פליליים המגיעים לכלל דיון והכרעה בבית המשפט זמן רב לאחר מועד העבירה, לעתים קרובות אין אפשרות לקיים אותם כראוי. ככל שעובר הזמן כך גדל הקושי להביא ראיות מלאות ואמינות. בכך יש כדי להכביד על ניהול המשפט, לעתים על התביעה ולעתים על ההגנה, ואולי אף יותר על התביעה, שכן עליה מוטל להוכיח את האשמה מעל לכל ספק סביר. כמו כן, בית המשפט הגוזר עונשו של עבריין זמן רב לאחר מועד העבירה עשוי להתחשב בזמן שעבר כדי להקל בעונש, עד כדי כך שלעתים העונש נראה בלתי הולם את העבירה, וערכו כגורם מחנך ומרתיע נפגם במידה רבה. זאת, בין היתר, משום שהזמן בו נתון אדם להליכי חקירה ומשפט נחשב לעינוי דין ומקובל לראות בו עונש כשלעצמו.

(ב) אכן עינוי דין זה מהווה שיקול מרכזי בצורך לזרז את הליכי החקירה והמשפט. עבריין צפוי לשאת את העונש שיפסוק לו בית המשפט בהתאם לחוק ולנסיבות המקרה, ואין הוא אמור לשאת עונש נוסף של עינוי דין, הנובע מהתמשכות בלתי מוצדקת של ההליכים במשטרה, בתביעה או בבית המשפט. יתרה מזו, לעתים אדם נענש בעינוי דין מעין זה במשך תקופה ממושכת על לא עוול בכפו, ואפשר שבחקירה יתברר כי אין יסוד לחשד נגדו, ולפיכך לא יוגש כלל כתב אישום. כן אפשר שיוגש כתב אישום אך הנאשם יצא זכאי בדינו. להימנעות מהליכי החקירה והתביעה יכולה להיות השלכה על ניהול התביעה וההגנה כראוי וקיום משפט הוגן. חלוף הזמן יכול להשפיע גם על זיכרונם של העדים ועל האפשרות לסמוך על עדויות מלאות ואמינות. יתר על כן, בית המשפט עשוי במקרים מסוימים לזכות נאשם מטעם "הגנה מן הצדק" לאחר שחלף זמן רב ממועד העבירה, אם ימצא כי המדובר ב"התנהגות בלתי נסבלת של הרשות" היינו, לפי הפסיקה, בהתנהגות שערורייתית, שיש בה משום רדיפה, דיכוי והתעמרות בנאשם. הגנה זו זכתה לאחרונה לעיגון חקיקתי.¹

¹ ראה סעיף 149(10) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], תשמ"ב-1982.

להתייחסות הפסיקה ראה ע"פ 2910/94 **יפת נ' מדינת ישראל**, פ"ד נ(2), 221; ר' גם: ת"פ (שלום טב') 2803/05 **מדינת ישראל נ' גאנז האשם**, תק-של 2006(1), 26398, 26402 (2006); ע"פ (ת"א) 71031/99 **מ"י נ' אפרים שטיפנהולץ**, תק-מח 2000(2), 1300.²

(ג) על יסוד טעמים אלה וכעניין שבמדיניות, חלוף זמן רב מאז החלה החקירה עשוי לעיתים להיות שיקול לסגירה של תיק פלילי או להימנעות מהגשת ערעור. זאת כאשר השיהוי נגרם בשל אופן הטיפול בתיק על-ידי המשטרה או על-ידי פרקליטות המדינה, ללא צורך או צידוק בנסיבות המקרה, ובהעדר שיקולים מיוחדים הדורשים את המשך ההליכים, כמו החומרה הרבה של העבירה או סיכון רב לציבור. החלטה כזאת יש לקבל בזירות רבה, במבט רחב של אינטרס הציבור. כמובן, כדי שלא יהא חוטא נשכר, חיוני לעשות כל מאמץ להימנע ממצבים אלה.

(ד) לשיפור בקצב הטיפול בתיקים נודעת גם חשיבות רבה מבחינת אמון הציבור בתביעה הכללית. השתוות ממושכת בטיפול בתיקים פוגעת באופן משמעותי באמון הציבור במערכת אכיפת החוק.

(ה) משיקולים אלו, מצוי נושא מניעת התמשכות הליכי חקירה ותביעה מעבר לנדרש על סדר יומם של גורמי החקירה והתביעה, ומעסיקם באופן תדיר במגמה להביא לזירוז ההליכים ככל שהדבר אפשרי.³

(ו) ההנחיה שלהלן נועדה לסייע במידת האפשר בקיצור הזמן הנדרש להכנת כתבי אישום בפרקליטות המדינה ובמשטרה, מתוך התחשבות בנסיבותיו של כל מקרה ומבלי לפגוע במטרות העיקריות של המשפט הפלילי.

(ז) אין בהנחיה זו כדי לשנות את המצב המשפטי הנובע מהוראות ההתיישנות הקבועות בחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982 (להלן – חוק סדר הדין הפלילי), או בתקפו של כתב אישום שהוגש שלא במועדים האמורים בהנחיה זו. מטרת ההנחיה לקבוע, כעקרון מנחה, חובה לעשות כל מאמץ על מנת להשלים את הליכי החקירה עד לגיבוש כתב האישום בפרק הזמן הקצר ביותר האפשרי. הנחיה זו באה להציב בפני גורמי התביעה מגבלות זמן ברורות עד להגשת כתב אישום, תוך קביעת מנגנוני פיקוח ובקרה על ניהול גורמי התביעה בפרקי הזמן אלו.

(ח) פרקי הזמן הקבועים בהנחיה זו הם כאלה שאמורים, ככלל, להספיק לצורך גיבוש החלטת תובע בעניין והגשת כתב אישום בתיק ממוצע, במסגרת התנהלות יעילה ורגילה של מערכות החקירה והתביעה. עם זאת, ברור כי ייתכנו מקרים בהם תידרש חריגה מפרקי הזמן אלו מטעמים ענייניים ומוצדקים. חלקם נקבעו מפורשות בהנחיה, וחלקם טעונים בחינה ואישור מהגורם המאשר. חריגה מפרקי זמן אלו אמורה להיעשות בשקיפות, תחת חובת דיווח

² יציין כי עמדת המדינה, שהתקבלה בפסיקה על-פי רוב, הינה ככלל שאין לקבל טענה זו, שכן תקופות ההתיישנות נקבעו בחוק, ואין מקום לקצר אותן מחמת טענת הגנה מן הצדק.

³ כך למשל בהנחיות היועץ המשפטי לממשלה מס' 4.1200 מיום 1 ינואר, 1984, זירוז הטיפול בהליכים פליליים – דיווח על ידי פרקליטות המדינה והמחוזות ולשכות התביעה במשטרה (עדכון 3.7.2002); הנחיות פרקליטת המדינה מס' 3.5 – הגשת כתב אישום תוך שנה מיום הגעת התיק לפרקליטות, מיום 18.12.1989 (עדכון 1.1.2003).

ובקרה, על-מנת להגן על האינטרס הציבורי שבמיצוי הליכי חקירה והעמדתם של עבריינים לדין, מצד אחד, וצמצום עינוי דין של החשוד שנגדו מתנהלת החקירה, מצד אחר. על פי המתווה שבהנחיה זו כל חריגה מפרקי הזמן הקבועים בה, גם אם היא נובעת מעילה מוצדקת וראויה, תעשה לאחר דיווח לגורם בכיר יותר אשר יבחן את הנסיבות התיק הספציפיות וייתן אישור לכך.⁴ בכל מקרה של הארכת משך התקופה מעבר לפרקי הזמן הקבועים בהנחיה ייערכו פיקוח ובקרה הדוקים יותר של פרקליט המחוז או ראש יחידת התביעות או סגנו. הארכות נוספות יתאפשרו רק אם ניתן אישור היועץ המשפטי לממשלה או מי שהוא אצל לו את סמכותו לפי הנחיה זו. מנגנון הפיקוח והדיווח נועד להבטיח עמידה בעקרון המנחה של השלמת הליכי התביעה וגיבוש ההחלטה בדבר הגשת כתב אישום תוך פרק הזמן הקצר ביותר האפשרי.

2. סולם עדיפויות

ככלל, יש לפעול למניעת שיהוי בכל מקרה ומקרה. עם זאת, ישנם מקרים בהם ראוי לפעול באופן נחרץ יותר למניעת שיהוי, שכן שיהוי באותם מקרים עלול לגרום נזק גדול יותר. אף כי הדבר תלוי בנסיבות הייחודיות של כל מקרה, ניתן לציין סוגים אחדים של מקרים בהם תהיה, בדרך כלל, חשיבות גבוהה יותר למניעת שיהוי, ובהם:

- (1) **מעצר** – כאשר החשוד נמצא במעצר ויש כוונה לבקש המשך מעצרו.
- (2) **קטין** – כאשר **החשוד** קטין. יש לזכור כי לפי סעיף 14 לחוק הנוער (שפיטה), ענישה ודרכי טיפול), התשל"א-1971, אין להעמיד לדין קטין, אם עברה שנה מיום ביצוע העבירה, אלא בהסכמת היועץ המשפטי לממשלה [סמכות זו הואצלה לפרקליט המדינה ולמשנים לו]. הדבר מבטא את השקפת המחוקק ביחס לעבירות המבוצעות על-ידי אדם צעיר, בעת גידולו והתבגרותו. לפיכך, יש חשיבות רבה להקפדה על הבאתו לדין של קטין בהקדם ככל האפשר.
- (3) **השלמת חקירה** – כאשר יש מקום להניח, על יסוד בדיקה ראשונית של התיק או על יסוד מידע שנתקבל בדרך אחרת, כי הפרקליטות תחזיר את התיק למשטרה או לרשות חוקרת אחרת לצורך השלמת חקירה, יש חשיבות שהבקשה להשלמה תובא סמוך ככל האפשר למועד שבו הועבר התיק על ידי המשטרה או רשות חוקרת אחרת, על מנת שלא לגרום לעיכוב נוסף בהמשך.
- (4) **המשך טיפול על-ידי התביעה המשטרתית** – כאשר קיימת אפשרות סבירה שפרקליט המחוז יחליט להעביר את התיק להמשך טיפול על-ידי התביעה המשטרתית. במקרה זה יש לעשות כל מאמץ שהתיק יוחזר למשטרה לטיפול התביעה תוך פרק זמן של שבועיים ממועד קבלת התיק.
- (5) **הודאת חשוד** – כאשר החשוד מודה בעבירה ויש יסוד להניח כי נוכח הודאה זו משפטו יוכל להתנהל ולהסתיים במהירות.

⁴ יצוין כי הנחיות מחליפות את הנחיות היועץ המשפטי לממשלה 4.1200, שהוזכרו לעיל.

(6) **נסיבות מיוחדות** – כאשר נסיבות מיוחדות הנוגעות לחשוד מצדיקות זאת, כגון, כשהחשוד הוא תושב חוץ והגיע לישראל לשהות קצרה, או שהוא עומד להתגייס לשירות חובה בצבא או לנסוע לתקופה ממושכת לחוץ לארץ, ויש טעם למאמץ מיוחד כדי לסיים את המשפט לפני המועדים האמורים, על מנת למנוע נזקים נוספים לחשוד כתוצאה מהימשכות ההליך.

(7) **נסיבות מיוחדות הגורמות נזק לחשוד** – כאשר נסיבות מיוחדות הנוגעות לחשוד גורמות לו נזק או סבל יותר מהרגיל, כגון, כאשר אמצעי התקשורת מדווחים על החשוד והתביעה נגדו ויש חשיבות לבירור אשמו בהקדם האפשרי; כאשר מדובר באיש ציבור בתקופה שלפני בחירות; כאשר מדובר בעובד המושעה מעבודתו; כאשר מדובר באיש עסקים והעובדה שהוא חשוד בעבירה פוגעת באופן קשה במיוחד בניהול עסקו.

(8) **חשש לנזק לניהול המשפט** – כאשר השהיית הטיפול עלולה לחבל בניהול המשפט, כגון, כאשר ידוע כי אחד העדים הוא תושב חוץ ומתכוון לשוב לארצו או ישראלי המתכוון לצאת את הארץ לתקופה ממושכת.

(9) **עניין ציבורי מיוחד** – כאשר קיים עניין ציבורי מיוחד בסיום מהיר של ההליכים, כגון, כאשר הוחלט להיאבק באופן נמרץ ומופגן נגד תופעה פלילית מסוימת, המוגדרת לעתים כ"מכת מדינה" על מנת להביא את הדברים לידיעת הציבור ולהרתיע מפני המשך התופעה.

3. משך הזמן ממסירת תיק החקירה ועד לקבלת החלטת התובע

(א) פרקי זמן לטיפול התביעה –

(1) התובע האחראי על החלטה בתיק חקירה יפעל לגיבוש ההחלטה בדבר החשד נגד חשוד מסוים ופתיחה בהליכים פליליים בהקדם האפשרי ובמסגרת פרקי הזמן המרביים הקבועים בהנחיה זו, והכל בשים לב לסולם העדיפויות שנקבע כאמור בסעיף 2-3 לעיל.

בקביעת פרקי הזמן המרביים להחלטת תובע הקבועים בהנחיה זו ישנה רלוונטיות לחומרת ולסוג העבירה, אשר נוכח מורכבותה מצדיקה קביעת פרק זמן ארוך יותר לשם גיבוש ההחלטה בדבר הטיפול בתיק,⁵ דוגמת עבירות כלכליות מורכבות ועבירות שחיתות.

⁵ בעניין זה ראה לדוגמא דבריו של כב' השופט זילברג בע"פ 290/63 (עאזם נאשף נ' מדינת ישראל, פ"ד יח(2), (570)), המתייחסים אמנם לתקופת ההתיישנות, אך הם רלוונטיים גם לענייננו: "סוג עבירות...ראוי אף הוא...לתקופת התיישנות ארוכה. כוונתי לעבירות המתקראות "עבירות הצווארון הלבן, שעיקר בעייתם היא לא בטלת העונש, אלא בגילוי העבירה...בעבירות כלכליות מוסוות ומסובכות מסוג זה, תקופת האינקובציה, היינו הזמן העובר למן ביצוע העבירה ועד גילוייה על ידי התביעה הכללית היא ארוכה, ואם תקופת התיישנותה קצרה תהיה, קיימת הסכנה, כי עד שהעבירה תצא לאוויר העולם- היא תמות בהסתר מרוב זקנה והתיישנות" ואם אמר זאת בלשונו הפיוטית כבוד השופט זילברג בשנת 1963, קל וחומר בימינו שבו עבירות מסוג זה הפכו מתוחכמות ומורכבות וחובקות עולם - פי כמה.

(2) ככלל, ייתן תובע החלטתו בעניין תיק חקירה מסוים מוקדם ככל האפשר ולא יאחר מפרקי זמן אלו:

- (א) בעבירות מסוג חטא יש לפעול לסיום הטיפול בתיק בתוך חצי שנה.
 - (ב) בעבירות מסוג עוון יש לפעול לסיום הטיפול בתיק בתוך 12 חודשים.
 - (ג) בעבירות מסוג פשע שדין עד עשר שנות מאסר ובעבירות מיוחדות מסוג עוון, שהוגדרו בנספח להנחיות אלו, יש לפעול לסיום הטיפול בתיק בתוך 18 חודשים.
 - (ד) בעבירות מסוג פשע שדין עד עשר שנות מאסר ומעלה יש לפעול לסיום הטיפול בתיק בתוך 24 חודשים.
- מניין התקופה יחל ביום קליטת התיק בתביעה ועד לקבלת החלטת התובע בדבר העמדה לדין או סגירת תיק, לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982 (להלן – חוק סדר הדין הפלילי).

(ב) הארכת משך זמן טיפול התביעה – עילות שאינן נובעות מהתנהלות רשות התביעה

הימשכות ההליכים עד להגשת כתב אישום או עד לקבלת החלטה בדבר סגירת התיק אינה בהכרח תוצאה של התנהלות של רשות התביעה. לעתים לא ניתן לגבש החלטה בתיק מטעמים שאינם תלויים בתביעה. למשל, מקרה בו הוגשה בקשה לשימוע או הוגש ערר על החלטה על סגירת תיק. במקרים אחרים ישנה מניעה אובייקטיבית, חוקית או אחרת, בגינה לא ניתן לגבש החלטה בדבר הגשת כתב אישום, כגון חסינות או חוסר יכולת לראיין עד מרכזי בגלל היותו מחוץ לישראל או עקב מצבו הרפואי או הנפשי או בשל כך שלא ניתן לאתר. בנוסף, יתכנו נימוקים נוספים שבגינם לא עלה בידי תובע להשלים את ההחלטה בתיק תוך המועד האמור.

להלן רשימה של פרקי זמן שלא ימנו במסגרת פרקי הזמן המרביים המנויים בפסקה (א) של סעיף זה, וייחשבו כמצדיקים את הארכת פרק הזמן האמור בפסקה – בכפוף לחובת הדיווח כמפורט בסעיף.

- (1) פרק הזמן שבו נבצר מרשות התביעה לגבש החלטה בעניין העמדה לדין לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי, בשל היותו של החשוד או עד מרכזי מחוץ לישראל, או בשל מצבו הרפואי או הנפשי או בשל כך שלא ניתן לאתר.
- (2) התקופה שממועד הגשת בקשה לשימוע על פי סעיף 60א לחוק סדר הדין הפלילי ועד למועד האחרון של ההחלטה בשימוע או התקופה שממועד ההודעה לחשוד על אפשרות הגשת בקשה לשימוע עד למועד האחרון לקיום השימוע, על פי כל דין, ובלבד שפרק הזמן לא יעלה על חצי שנה.

וכן ראה לעניין זה הנחיות התובע הכללי באנגליה שם נמנה הטעם של עבירה מורכבת, שחקירתה הייתה ממושכת כאחד הטעמים שלא להתחשב בזמן הממושך של החקירה כשיקול בהחלטה אם להגיש כתב אישום.

(3) תקופה שממועד הגשת ערר לפי סעיף 64 לחוק סדר הדין הפלילי, על החלטה שלא להעמיד לדין ועד לקבלת החלטה בערר, ובלבד שפרק הזמן לא יעלה על שנה.

(4) התקופה שבה נמנעה העמדתו של אדם לדין בשל חסינות הנתונה לו על פי כל דין.

(5) התקופה שממועד הגשת בקשה להשלמת חקירה, לרבות המתנה לתעודת חיסיון ואישור שפיטה של מח"ש או הליך מכוח חוק עזרה משפטית בין מדינות, התשנ"ח-1998, על פי הוראת תובע לפי סעיף 61 לחוק סדר הדין הפלילי, ועד להעברת חומר החקירה בחזרה לתובע לאחר השלמת החקירה.⁶

(ג) מניין פרק הזמן לטיפול התביעה בתיקים עם מספר חשודים או מספר עבירות

במקרים בהם קשורים מספר חשודים באותה פרשייה, הרי שהמסכת העובדתית הנדרשת לבירור רחבה יותר ולפיכך הזמן הנדרש לבירור על-ידי רשויות התביעה מתארך אף הוא, כך גם כאשר עבירות שונות בוצעו על ידי אותו אדם. משכך, כאשר נוהלה חקירה נגד מספר חשודים באותו תיק חקירה, בעבירות שונות הקשורות באותה פרשה, או במקרים בהם נוהל נגד אותו חשוד חקירה במספר עבירות במסגרת אותו תיק תימנה התקופה למתן החלטת התובע לפי פרק הזמן הקבוע ביחס העבירה החמורה יותר באותו תיק.

4. דיווח, פיקוח ובקרה על משך זמן הטיפול ברשות התביעה

רשויות התביעה יפעלו לקיצור משך זמן הטיפול בתיק וגיבוש ההחלטה בדבר העמדה לדין או סגירת התיק, ובכל מקרה תוך תקופה שלא תעלה על פרקי הזמן המרביים הקבועים בהנחיה זו. על מנת לעקוב אחר יישום ההנחיות נקבע מנגנון פיקוח ובקרה, כמפורט להלן, המחייב אישור של פרקליט המחוז או של ראש יחידת התביעות או סגנו, בהתאמה בכל מקרה של חריגה מן המועד הקבוע בסעיף 3(א) לעיל, וזאת גם אם התקיימו התנאים שיכולים הצדיק זאת, כמפורט בסעיף 3(ב).

(א) לא קיבל תובע החלטה כאמור תוך התקופה האמורה בסעיף 3(א), עקב אחת העילות המנויות בסעיף 3(ב), יתעד התובע עובדה זו בכתב תוך פירוט הסיבות לכך, ויעביר הדיווח לפרקליט המחוז, לראש יחידת התביעות או סגנו, לפי העניין, סמוך לתום המועד האמור בסעיף 3(א). כן ידווח התובע על התקדמות הטיפול בתיק אחת ל-6 חודשים עד לקבלת החלטה בתיק, ויפעל בעניין זה על פי הנחיית פרקליט המחוז, ראש יחידת התביעות או סגנו, לפי העניין.

(ב) לא קיבל תובע החלטה כאמור תוך התקופה האמורה בפסקה 3(א) מטעמים אחרים מאלה המנויים בסעיף 3(ב), יפרט בכתב סמוך לתום התקופה האמורה בסעיף 3(א) את הסיבות לעיכוב וידווח על כך לפרקליט המחוז, לראש יחידת התביעות או לסגנו, לפי העניין. מצא פרקליט המחוז, ראש יחידת התביעות או סגנו, לפי העניין, כי קיימים טעמים מיוחדים אחרים המצדיקים הארכת התקופה האמורה בפסקה 3(א), לרבות בשל סוג העבירה הנחקרת ונסיבות ביצועה, מורכבות התיק היקף חומר הראיות שנאסף בו וכיוצא באלה, רשאי הוא לאשר הארכת התקופה כאמור בסעיף קטן (ג) שלהלן.

⁶ תקופה זו נמנית במסגרת משך זמן החקירה.

לא הועבר התיק מהפרקליטות לטיפול התביעה המשטרית בתוך פרק זמן של שבועיים ממועד קבלת התיק בפרקליטות, רשאי ראש יחידת התביעות או סגנו, לפי העניין, להביא זאת בחשבון במסגרת שיקוליו להארכת התקופה.

(ג) פרקליט המחוז, ראש יחידת התביעות או סגנו, לפי העניין, רשאי, בנסיבות כאמור בסעיפים קטנים (א) או (ב), לאשר הארכת התקופה האמורה בסעיף 3(א), בתקופה נוספת שלא תעלה על 6 חודשים לכל היותר, ורשאי הוא, באישור היועץ המשפטי לממשלה, לשוב ולהאריך את התקופה לתקופות נוספות של 6 חודשים נוספים כל אחת, בכל פעם.

(ד) פרקליט המחוז או ראש יחידת התביעות או סגנו, שדווח לו על הארכת תקופה עקב העילות האמורות בסעיף 3(א) או שאישר את הארכת התקופה כאמור בסעיף זה, ינהל מעקב שוטף אחר קבלת ההחלטה בתיק, על מנת להבטיח השלמת הטיפול בתיק תוך פרק הזמן הקצר ביותר האפשרי.

(ה) בכל מקרה של סטייה מהוראות הנחיה זו לעניין מועדי הגשת כתב אישום או לעניין דיווח על מועדים, ישקול פרקליט המחוז או ראש יחידת התביעות, לפי העניין, מהם הצעדים שנדרש לנקוט בעניין זה, לרבות צעדים הנדרשים למניעת הישנות סטייה כאמור.

(ו) פרקליט המחוז או ראש יחידת התביעות, לפי העניין, יגיש מידי שנה דין וחשבון ליועץ המשפטי לממשלה, על אישורים להארכת תקופת משך התקופה בהתאם להוראות סעיף זה, הנימוקים לאישורים אלו והפעולות שננקטו לצורך קבלת החלטה בתיק בהקדם, סטייה מהמועדים האמורים בהנחיה זו, אם היתה, ופעולות שננקטו על ידו במקרים של סטייה מהמועדים האמורים בהנחיה זו.

(ז) היועץ המשפטי לממשלה רשאי לאצול את הסמכות להארכת המועדים כאמור בהנחיה זו לפרקליט המדינה או למשנהו, או לראש יחידת התביעות או סגנו.

בכדי לאפשר למערכות השונות להיערך כנדרש ליישום האמור, תיכנס ההנחיה לתוקף שנה מיום פרסומה.

נספח א' – עבירות עוון מיוחדות

- (1) עבירות לפי סעיפים 278, 279, 284, 285, 295(ב1), 304, 418, 419, 420, 421, 424א, 425, 439, ו-440 לחוק העונשין, התשל"ז-1977⁷ (להלן – חוק העונשין), עבירות לפי סעיפים 384 ו-452 לחוק העונשין – אם הדבר הנגנב או ההיזק, לפי העניין, הוא בשווי העולה על 10,000 שקלים חדשים, וכן שיבוש מהלכי משפט לפי סעיף 244 לחוק העונשין בעבירות מסוג פשע או בעבירות המנויות בתוספת זו, או סיוע או קשירת קשר לביצוע עבירות כאמור, לפי סעיפים 31 או 499 לחוק העונשין;
- (2) עבירות לפי סעיף 47(א) לחוק ההגבלים העסקיים, התשמ"ח-1988⁸, וכן עבירה לפי סעיף 48 לחוק האמור שנעברה בקשר לעבירה לפי סעיף 47(א) לאותו חוק;
- (3) עבירות לפי סעיפים 252 ו-53(א) ו-(ב) לחוק ניירות ערך, התשכ"ח-1968⁹;
- (4) עבירות לפי סעיף 39(א) ו-(ב) לחוק הסדרת העיסוק בייעוץ השקעות ובניהול תיקי השקעות, התשנ"ה-1995¹⁰;
- (5) עבירות לפי סעיף 124 לחוק השקעות משותפות בנאמנות, התשנ"ד-1994¹¹;
- (6) עבירה לפי סעיף 64 לפקודת התעבורה¹²;
- (7) עבירות לפי סעיפים 211 (א) ו-212 (א) לפקודת המכס¹³;
- (8) עבירות לפי סעיף 124 לחוק הבחירות לכנסת [נוסח משולב], התשכ"ט-1969¹⁴;
- (9) עבירות לפי סעיף 90 לחוק הרשויות המקומיות (בחירות), התשכ"ה-1965¹⁵.

⁷ ס"ח התשל"ז, עמ' 226.⁸ ס"ח התשמ"ח, עמ' 128.⁹ ס"ח התשכ"ח, עמ' 234.¹⁰ ס"ח התשנ"ה, עמ' 416.¹¹ ס"ח התשנ"ד, עמ' 308.¹² דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 7, עמ' 173.¹³ דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 3, עמ' 39.¹⁴ ס"ח התשכ"ט, עמ' 103.¹⁵ ס"ח התשכ"ה, עמ' 248.